

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΑ, ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ, ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9^{ης} Ἀπριλίου 1973

ριθ. πρωτ. Γνωμ. 7

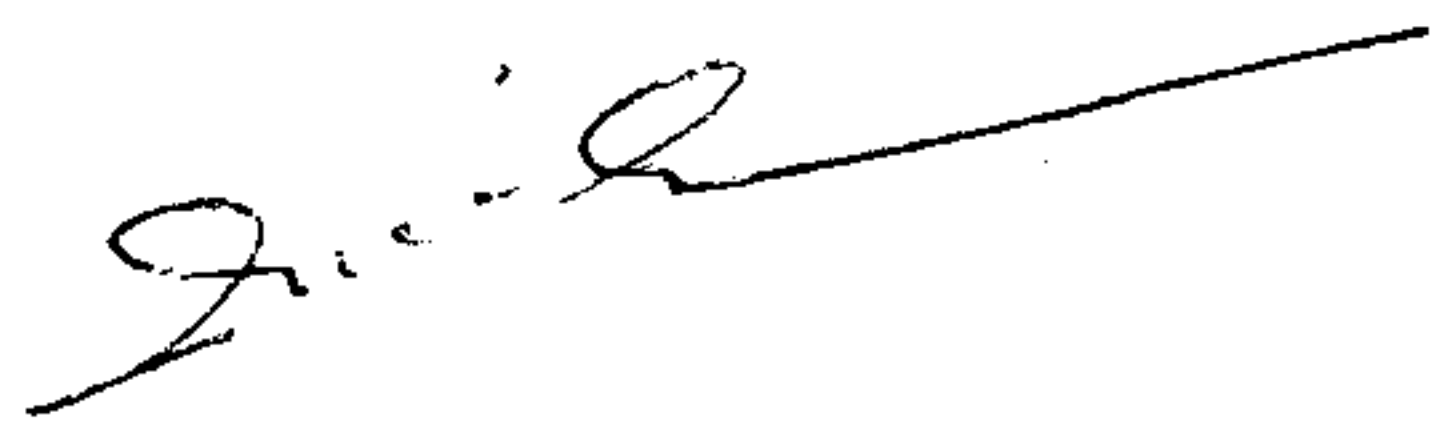
Π ρ ό ς

Τό Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Ε ν τ α ὕ θ α

Ἐπί τοῦ τεθέντος ἡμῖν ἐρωτήματος, διά τοῦ ὑπ' αριθ. πρωτοκ. 28422/1973 ἐγγράφου Ὑμῶν (ἐν συνδυασμῷ πρός τήν συνημμένην εἰς ταῦτο ἀναφοράν τῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως), ἡ γνώμη ἡμῶν εἶναι ἡ ἐξῆς. Κατά τό ἄρθρον 7 παρ. 3 τοῦ ν. δ. 4366/1964 "περί ἰδρύσεως Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως", "ἐπί συμβάσεων, συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων καί καταστατικῶν συναπτομένων ὑπὲρ ἐπιχειρήσεων, εἰς ἃς μετέχει ἡ Ε.Τ.Β.Α., δέν ἔχουν ἐφαρμογήν αἱ διατάξεις τοῦ ν. δ. 3026/1954, ὡς ἐκάστοτε ἰσχύουν, τά δέ συμβολαιογραφικά δικαιώματα, δέν δύνανται νά ὑπερβοῦν τό ποσό τῶν δρχ. 5.000, ἐπίσης δέ τῆ πάσης φύσεως δικαιώματα ἐμπίσθων ἢ ἀμίσθων ὑποθηκοφυλάκων διά τήν μεταγραφὴν τοιούτων συμβολαίων, ἢ τῶ δικαιώματα διά τήν ὑπέρ τῆς Ε.Τ.Β.Α. ἐγγραφὴν ὑποθήκης, προσημειώσεως ἢ κατασχέσεως, δέν δύνανται νά ὑπερβοῦν τό ποσό τῶν δραχμῶν 3000".

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 παρ.1 ἐδ.γ' τοῦ ν.δ.916/1971 (δι' οὗ ἀντικατεστάθη ἡ παρ.1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ν.4171/1961), "ἐπὶ ἐγγραφῆς προσημειώσεως, συστάσεως ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἢ ἐξαλείψεως πάντων τούτων, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἀνωτέρω (ἐδ.α, β) δανείων ἢ πιστώσεων καὶ τῶν τόκων αὐτῶν, τὰ ἐπὶ τῆ βάσει οἰασδῆποτε γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως ἰσχύοντὰ τέλη, εἰσφοραί, δικαίματα καὶ λοιπαί ἐπιβαρύνσεις, προκείμενου μὲν περὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, περιορίζονται εἰς τὸ ἐν πέμπτον αὐτῶν, προκείμενου δὲ περὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων καὶ ὅσον ἀφορῇ τοὺς κατωτέρω ἀναφερομένους, ὡς ἀκολουθῶς (ἦτοι ὡς πρὸς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν, τοὺς συμβολαιογράφους καὶ ὑποθηκοφίλακας).....". Σημειώ-
ον ὅτι καὶ τὸ προδιαληφθὲν ἄρθρον 7 παρ.1 τοῦ ὡς ἄνω ν.4171/1961, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀ.ν.412/1968, διελάμβανε περὶ περιορισμοῦ ἐπικαιωμάτων μόνον ἐν σχέσει "πρὸς τὴν σύστασιν ἢ ἐξάλειψιν προσημειώσεως, ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου". Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν προεκτεθεισῶν διατάξεων, συνάγεται, ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 6 παρ.1 ἐδ.γ, τοῦ ν.δ.916/1971, δὲν ἐτροποποιήθη, ρητῶς ἢ σιωπηρῶς, ἡ ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης παρατιθεμένη τοιαύτη τοῦ ἄρθρου 7 παρ.3, τοῦ ν.δ.4366/1964 καὶ ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα διὰ τὴν μεταγραφὴν καὶ τὴν ἐγγραφὴν κατασχέσεως καὶ εἰσόμενως, ὡς πρὸς ταύτας (μεταγραφὴν καὶ ἐγγραφὴν κατασχέσεως), ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἢ ὡς ἄνω εἰδικὴ ρύθμισις, ἣτις προβλέπεται ὑπὸ τῆς διατάξεως ταύτης (τοῦ ἄρθρου 7 παρ.3 τοῦ ν.δ.4366/1964). Ἡ ἀποφίς αὕτη, φρονοῦμεν, ὅτι ἐνιαχύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι αἱ ἀνωτέρω εἰδικαὶ διατάξεις, ὡς καθιεροῦσαι ορισμένα προνόμια, δεόν νά ἐρμηνευθῶσι στενῶς καὶ ἐπομένως δὲν δύνανται νά ἐφαρμοσθῶσι καὶ ἐπὶ θεμάτων, πέρα ἐκείνων, δι' ἃ αὐταὶ διαλαμβάνου-

σι. Διά τῆς παρούσης ἐπαναφέρομεν καί τὰ συνημμένα εἰς
τό ἀνωτέρω ἔγγραφον Ὑμῶν. -

Μετά τιμῆς

Ὁ Ἀντισταγγελεὺς

(Δημ. Κυριάκης)